

Зауважимо, провівши факторний аналіз ми можемо оцінити якість прибутку підприємства. Збільшення прибутку можливе за таких умов: збільшення обсягів виробництва та реалізації продукції (послуги); стимулювання працівників до праці; підвищення кваліфікації працівників; зменшення витрат на виробництво; модернізація виробництва тощо.

Вказані можливі шляхи удосконалення факторного аналізу для більш раціонального використання їх при управлінні фінансовими результатами діяльності підприємства.

Література:

1. Ганжа Ю. В. Міжнародна практика факторного аналізу прибутку підприємства / Ю.В. Ганжа // Економіка та держава. – 2007. – № 4. – С.35-36
2. Савицька Г. В. Економічний аналіз діяльності підприємства: навч. посібник для студентів вищ. навч. закладів / Г. В. Савицька. – 3-тє вид., випр. і доп. – К.: Знання, 2007. – 668 с.

УДК 338

О. С. Ковалюк

Львівський національний університет імені Івана Франка

**АНАЛІЗ ІННОВАЦІЙНОЇ СКЛАДОВОЇ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ
ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА**

O. S. Kovalyuk

**ANALYSIS OF THE INNOVATION COMPONENT OF THE
INVESTMENT ACTIVITY ENTERPRISE**

Динамічний розвиток України, перспектива стати повноправним членом європейського співтовариства залежать насамперед від освоєння інноваційної моделі економічного розвитку, обраної з урахуванням специфічних особливостей як країни в цілому, так і окремих суб'єктів господарської діяльності.

Однією з умов формування конкурентної стратегічної перспективи підприємства, є його інноваційна активність, так як саме інноваційний підхід дає можливість завоювати лідерські позиції на ринку, зберегти високі темпи розвитку, скоротити рівень витрат, добитися високих показників прибутку.

Організації різко підвищують вимоги до економічних вимірів і обґрунтувань прийняття рішень щодо інноваційних проектів, які можуть фінансуватись тільки після економічної оцінки кожного з можливих їх варіантів.

Для успіху інноваційно-інвестиційної діяльності слід також усвідомити інтереси підприємства-виробника інновації та інтереси споживачів, спрямовувати зусилля на покращення економічного стану споживачів інновацій, сприяти спеціалізації, створити налагоджену роботу команди [1].

З огляду на те, що важливість оцінювання інноваційного потенціалу полягає в обґрунтуванні величини показників, які відображають можливості і загрози підприємства, наявність необхідних ресурсів виступає першочерговим чинником формування інноваційного потенціалу.

Активізація інноваційної діяльності значною мірою визначається розвитком інвестиційних процесів, їх зорієнтованістю і має ключове значення для зміцнення конкурентоспроможності вітчизняного виробництва.

Ефективність інноваційного процесу залежить від стану інноваційного потенціалу підприємства, основу якого складають фінансові, матеріальні, кадрові, інтелектуальні, інфраструктурні і інші ресурси.

Оцінка інноваційного потенціалу підприємства з урахуванням його інтелектуальної складової дає змогу потенційним інвесторам зорієнтуватися в прийнятті рішень щодо виділення коштів з метою реалізації інноваційної стратегії розвитку [4].

Дослідження у сфері інноваційно-інвестиційного розвитку базуються на теорії ендогенного економічного зростання і визнають нові технології головним джерелом постійного економічного зростання, а тому прогрес залежить повністю або частково від ресурсів, інвестованих у людський капітал, знання та інновації.

Серед останніх теоретичних підходів чітко виділяється концепція рефлексивності, запропонована Дж. Соросом, як механізм зворотного зв'язку між очікуваннями інвесторів і стійким розвитком підприємства на основі інноваційних проєктів, реалізованих із залученням інвестицій [2].

За даними Державного комітету статистики України станом на 2011 р., впровадженням інновацій займались лише 12,8% підприємств; це обумовлено тим, що лише невелика частка підприємств має можливість здійснення інвестицій, а тому постає питання вирішення проблем активізації та інвестиційного забезпечення інноваційної діяльності.

Інноваційна діяльність певною мірою здійснюється на будь-якому підприємстві, однак однією з проблем сучасних підприємств є різке зниження активності інноваційних процесів.

З економічної точки зору, результати інноваційно-інвестиційної діяльності можуть виражатися наступним чином: зміною цін і основних статей витрат виробництва; економією, отриманою від зниження витрат виробництва у результаті реалізації інноваційної програми; як відносна економія виробничих витрат з основних їх видів.

Економічна теорія обґрунтовує взаємозв'язки інновацій та інвестицій, однак основні теоретичні постулати теорії інвестицій не були сформульовані для інноваційного етапу економічного розвитку, що призводить до відсутності сучасних концептуальних підходів до управління та є однією з першопричин низької активності інноваційної діяльності підприємств [3].

У структурі фінансування інноваційної діяльності українських підприємств лише 18 % припадає на кредити комерційних банків, тоді як у США та інших розвинених країнах ця частка ще наприкінці минулого століття сягала позначки 60 % зовнішнього фінансування фірм.

Таким чином, в умовах недостатнього бюджетного фінансування науково-технічної сфери зростає необхідність реалізації позабюджетного стимулювання науково-технічного прогресу, зокрема, цього можна досягти за допомогою мережі спеціалізованих державних небанківських фінансово-кредитних установ для кредитування інноваційних проектів.

Література:

1. Косенко А. В. Інноваційно-інвестиційна складова формування конкурентоспроможності національної економіки / [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.kbuara.kharkov.ua/e-book/apdu/2010-1/doc/3/12.pdf>
2. Максимова Л. В. Активізація інноваційної діяльності як умова забезпечення економічної стійкості підприємств /Л. В. Максимова // Механізм регулювання економіки. – 2007. – №4. – С. 251 – 256.
3. Маслак О. І. Система оцінки показників інноваційного потенціалу промислового підприємства / О. І. Маслак, Л. А. Квятковська // Електронне наукове фахове видання «Ефективна економіка» [Електронний ресурс]: – Режим доступу: <http://www.economy.nauka.com.ua/?op=1&z=298>
4. Печерська Т. П. Інноваційний розвиток – передумова конкурентоспроможності підприємств України / Т. П. Печерська // Механізм регулювання економіки. – 2007. – №4. – С. 257 – 260.

УДК 658.011

Коляденко С.В.

Вінницький національний аграрний університет

ТЕОРЕТИКО-ПРИКЛАДНІ АСПЕКТИ УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ ВИРОБНИЧИХ ПІДПРИЄМСТВ

Kolyadenko S.

THEORETICAL ASPECTS OF DEVELOPMENT OF INDUSTRIAL ENTERPRISES

В умовах розвитку ринкових відносин, зростання конкуренції, розширення глобалізаційних процесів в Україні особливого значення набуває проблема впровадження в управління розвитком виробничих підприємств методів стратегічного управління з використанням сучасних інформаційних технологій і комп'ютерних засобів. Стратегічне управління забезпечує формування системи управлінських та організаційних рішень, направлених на виконання визначеної місії підприємства, досягнення стратегічних цілей і